

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Lukáše Pišvejce ve věci

žalobkyně: **Paradise Casino Admiral, a.s.**, IČ 253 36 991
sídlem č. p. 146, 683 01 Komořany

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2019, č. j. 39241-2/2019-900000-311,

a o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2020, č. j. 538-3/2020-900000-311,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2019, č. j. 39241-2/2019-900000-311, se zamítá.
- II. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2020, č. j. 538-3/2020-900000-311, se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 20. 12. 2019 (dále jen „*první žaloba*“) domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2019, č. j. 39241-2/2019-900000-311 (dále jen „*první napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu pro Karlovarský kraj ze dne 3. července 2019, č. j. 37209-12/2019-540000-12 (dále jen „*první prvoinstanční rozhodnutí*“), jímž byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupků dle § 123 odst. 1 písm. c) a dále dle § 123 odst. 3 písm. e) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „*ZHH*“), a žalobkyni byla uložena povinnost zaplatit pokutu ve výši 20 000 Kč a paušalizované náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které bylo prvním napadeným rozhodnutím zamítnuto a první prvoinstanční rozhodnutí bylo potvrzeno. Řízení o této žalobě vedl soud pod sp. zn. 57 A 179/2019.
2. Žalobkyně se dále žalobou ze dne 20. 7. 2020 (dále jen „*druhá žaloba*“) domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2020, č. j. 538-3/2020-900000-311 (dále jen „*druhé napadené rozhodnutí*“), kterým bylo změněno rozhodnutí Celního úřadu pro Karlovarský kraj ze dne 28. 11. 2019, č. j. 8360-26/2019-540000-12 (dále jen „*druhé prvoinstanční rozhodnutí*“) tak, že žalobkyně byla uznána vinnou ze spáchání přestupků dle § 123 odst. 1 písm. c) a dále dle § 123 odst. 3 písm. e) ZHH, a žalobkyni byla uložena povinnost zaplatit pokutu ve výši 100 000 Kč a paušalizované náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Řízení o této žalobě vedl soud pod sp. zn. 57 A 91/2020.
3. Usnesením čj. 57 A 91/2020-81 ze dne 2. 10. 2020 soud žalobu vedenou pod sp. zn. 57 A 92/2020 podle § 39 odst. 1 s. ř. s. spojil ke společnému projednání s žalobou vedenou pod sp. zn. 57 A 179/2019.

II.

Žaloby

4. Žalobkyně, jakožto provozovatel hazardní hry ve smyslu § 6 ZHH provozující kasina, své žaloby odůvodnila následovně.
5. Žalobkyně v prvním okruhu žalobních námitek namítala, že co do jí spáchaných přestupků ve smyslu ust. § 123 odst. 3 písm. e) ZHH ve spojení s ust. § 66 odst. 2 ZHH se žalovaný dopustil nesprávného právního posouzení těchto ustanovení, kdy příliš extenzivně interpretoval pojem „*propagace provozování hazardních her*“, na základě čehož pak žalobkyni sankcionoval za propagaci umístěnou na budovách provozoven žalobkyně, přičemž dle jejího mínění se nejednalo o propagaci provozování hazardních her, nýbrž o informování o účelu budovy, identifikaci provozovatele a označení jeho provozovny. K nápisům „*casino*“ pak žalobkyně uvedla, že se jedná o pouhé označení provozovny, které nikterak nepropaguje provozování hazardních her nebo získání výher. Nápis totiž informuje pouze o účelu budovy, ale nelze z něj zjistit, jaké hry se v daném podniku nacházejí. Průměrný spotřebitel ze slova „*casino*“ dovodí, že se v budově provozují hazardní hry, ale nepozná jaké konkrétní. Pokud žalobkyně opatřila své provozovny velkým a osvětleným názvem, naplnila povinnost dle § 68 odst. 2 ZHH označit viditelně kasino (ve dne, v noci a ze všech stran). Nápis na

vstupních dveřích mají nulový propagační efekt, protože jsou sotva viditelné z pár metrů od hlavního vchodu do kasina. Žalobkyně zdůraznila, že veřejnost nepřiměřeně nelákala k návštěvě svých kasin. K nápisu „*ADMIRAL Games for the World*“ žalobkyně uvedla, že ani tento nápis nepropaguje provozování hazardních her ani získávání výher, a to jak samostatně, tak v kontextu s ostatními nápisy. Žalobkyně pak namítla, že užitím předmětného nápisu jen realizovala své užívací právo k ochranné známce části nápisu v podobě slova „*ADMIRAL*“.

6. K přestupku dle ust. § 123 odst. 1 písm. c) ZHH ve spojení s výrokem IV bodem 15 základního povolení podle § 86 ZHH žalobkyně v druhém okruhu žalobních námitek uvedla, že počtem svých zaměstnanců přítomných v provozovnách během předmětných kontrol dokázala splnit povinnost jí stanovenou výrokem IV bodem 15 základního povolení, přičemž tvrdila, že správní orgány dostatečně nezkoumaly, zda je této povinnosti vůbec schopna dostát. Žalobkyně zdůraznila, že její povinností nebylo zajistit nepřetržitou přítomnost jednoho krupiéra ke každému stolu živé hry – jeden krupiér zvládne obsloužit až tři stoly živé hry a navíc je možno zavolat další krupiéry.
7. V třetím okruhu žalobních námitek žalobkyně s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2011 sp. zn. 5 Afs 26/2011 namítala i nezákonnost samotného základního povolení, kdy spatřovala rozpor jeho výroku IV bodu 15 s ust. § 68 odst. 4 ZHH, z čehož dovodila, že základním povolením byla vůči ní vytvořena povinnost nad rámec zákona, v čemž spatřovala porušení čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Takto upravená povinnost nad rámec zákona pak žalobkyni poškodila i v samotné potencialitě sankcí, kdy ji vystavila možnosti přísnějšího postihu ze strany příslušných správních orgánů, než kdyby taková povinnost nad rámec zákona ze základního povolení nevyplývala.
8. Žalobkyně navrhla první a druhé napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věci žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobám

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobám s odkazem na odůvodnění prvního a druhého napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobní body vypořádal v napadených rozhodnutích jako odvolací námitky.
10. Žalovaný považoval námitky žalobkyně o užití extenzivního výkladu při aplikaci předmětných ustanovení ZHH za nedůvodné, přičemž tvrdil, že v napadeném rozhodnutí přesvědčivě vyložil a odůvodnil, jakých pochybení se žalobkyně dopustila. Dle žalovaného pak předmětné nápisy na budově provozovny žalobkyně ve svém souhrnu představovaly tak výrazná sdělení, že nelze mít pochyb o tom, že se jednalo o nedovolenou formu propagace hazardní hry.
11. K námitce týkající se porušení výroku IV bodu 15 základního povolení žalovaný uvedl, že podrobně zkoumal, zda k onomu porušení došlo a jakým způsobem se tak stalo a to tak, že osoba oprávněná jednat za žalobkyni v průběhu předmětné kontroly provedené správními orgány v provozovně žalobkyně poskytla těmto vysvětlení, v němž popsala chod kasina v ranních, odpoledních i nočních hodinách, a zároveň správní orgány

pořádily v místě provozovny fotodokumentaci objektivně znázorňující prostorové uspořádání provozovny.

12. K žalobkyní tvrzené nezákonnosti základního povolení pak žalovaný uvedl, že předmětné ustanovení základních povolení, které měla žalobkyně svým jednáním porušit, toliko upřesnilo a doplnilo zákonnou úpravu, kdy však nekonstituovalo nové nepřiměřené požadavky směrem k žalobkyni, ale upravuje toliko povinnosti, jež upřesňují a doplňují zákonnou úpravu a umožňují tak dosažení cílů sledovaných zákonodárcem.
13. K námitce žalobkyně ohledně vyšší potenciální sankce pak žalovaný uvedl, že je třeba přihlídnout k výši sankce, která byla žalobkyni uložena, přičemž tuto námitku považuje žalovaný za zcela održenu od okolností projednávaného případu.
14. Žalovaný závěrem uvedl, že předmětná přestupková řízení proběhla v souladu s právními předpisy a žalobkyně nebyla nikterak zkrácena na svých právech.
15. V doplnění vyjádření žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 6 As 196/2020-32 ze dne 2. 9. 2020.
16. Žalovaný navrhl, aby soud obě žaloby jako nedůvodné zamítl.

IV.

Repliky

17. Žalobkyně v replikách, trvající na žalobách, uvedla následující.
18. Žalobkyně zopakovala argumentaci uvedenou v žalobě týkající se nesprávného právního posouzení pojmu „*propagace hazardních her nebo získání výher*“ ve smyslu předmětných ustanovení ZHH. V tomto spatřuje sporné otázky zásadního právního významu pro celé hazardní odvětví. Ohledně porušení předmětných ustanovení základního povolení pak setrvala na argumentaci, že byla schopna dodržet povinnost jí výrokem IV bodem 15 základních povolení uloženou. Žalobkyně znovu uvedla, že ve výroku IV bodu 15 základních povolení spatřuje konstituování nové povinnosti, která ji zavazuje nad rámec zákona.

V.

Vyjádření účastníků při jednání

19. Při jednání účastníci setrvali na svých dosavadních procesních stanoviscích.
20. Žalobkyně dodala, že sporná problematika je rozporně řešena krajskými soudy a Nejvyšším správním soudem, kdy soudy rozhodují tak, že veškeré nápisy „kasino“ na provozovnách kasin jsou zakázané. Celní orgány vycházejí z nepodložených domněnek, jak nápisy působí na veřejnost, a z nezávazného metodického doporučení ministerstva vnitra. Žalobkyně zdůraznila, že mnoho jí zajišťovaných činností v kasinu je automatizováno – například identifikace návštěvníka se provádí otiskem jeho prstu a že celní kontroly proběhly v dopoledních hodinách pracovních dnů, kdy o kola štěstí ze strany klientů není zájem. Dále s odkazem na předložený znalecký posudek dodala, že jeden krupiér je schopen obsloužit tři kola štěstí.
21. Žalovaný uvedl, že judikatura správních soudů k řešené problematice je zcela jednotná a ustálená. Celní orgány neodkázaly ve svých rozhodnutích na metodiku ministerstva vnitra. Žalovaný doplnil, že pověřená osoba při kontrole vždy popsala, jak je žalobkyní

obsluha kol štěstí zajišťována.

VI.

Posouzení věci soudem

22. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadených rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v dobách rozhodování správních orgánů, a napadená rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobách.

VII.

Rozhodnutí soudu

23. Obě žaloby jsou nedůvodné.

24. Ve vztahu k prvnímu napadenému rozhodnutí je mezi účastníky nesporný následující skutkový stav zjištěný při celní kontrole: Dne 7. března 2019 byli v provozovně žalobkyně „Casino Admiral“ na adrese Pomezí nad Ohří 53 přítomni čtyři zaměstnanci žalobkyně (manager, recepční, pokladní a barman) a nacházelo se zde 10 započítatelných stolů živé hry, 7 nezapočítatelných stolů živé hry a 121 ks technických zařízení. Provozovna byla označena nápisem „CASINO ADMIRAL“ nad hlavním vchodem, vlevo od vchodu byl nápis „ADMIRAL“, na pravém boku budovy nápisy „CASINO“ a „ADMIRAL Games For The World“, na zadní části budovy nápisy „ADMIRAL Games For The World“ a „ADMIRAL POMEZÍ-Roulette, Black Jack, Automaten“ (kromě nápisu „CASINO ADMIRAL“ na vstupních dveřích). Přítomná povinná osoba uvedla při kontrole, že evidenci a identifikaci klientů provádí recepční, pokladnu a hráče technických zařízení obsluhuje pokladní a bar obsluhuje barman, přičemž hráče živých her obsluhují na ranní směně postupně pokladní, recepční a provozní, jinak krupiéři.
25. Ve vztahu k druhému napadenému rozhodnutí je mezi účastníky nesporný následující skutkový stav zjištěný při třech celních kontrolách:
26. Dne 24. 1. 2019 v provozovně žalobkyně „Casino Admiral“ na adrese Svatý Kříž 261 (dále jen „Millenium“) byly přítomny dvě zaměstnankyně žalobkyně (barmanka a provozní) a nacházelo se zde 7 započítatelných stolů živé hry a 66 ks technických zařízení. Provozovna byla označena nápisem „CASINO ADMIRAL MILLENIUM“ nad vchodem do budovy a nápisem „CASINO ADMIRAL“ na vstupních dveřích (kromě toho i nápisem „CASINO ADMIRAL“ vedle vstupních dveří).
27. Dne 31. 1. 2019 v provozovně žalobkyně „Casino Admiral“ na adrese Svatý Kříž 67 (dále jen „Tivoli“) byla přítomna jedna zaměstnankyně žalobkyně (pokladní) a nacházelo se zde 9 započítatelných stolů živé hry, 5 nezapočítatelných stolů živé hry a 84 ks technických zařízení. Zástupce žalobkyně uvedl při kontrole, že evidenci a identifikaci klientů provádí recepční, pokladnu a hráče technických zařízení obsluhuje pokladní a bar obsluhuje barman, přičemž hráče živých her obsluhují na ranní směně pokladní, jinak krupiéři. Provozovna byla označena nápisem „CASINO“ nad vchodem do budovy, dále světelným poutačem „CASINO ADMIRAL“ na střeše, dále nápisem „CASINO ADMIRAL TIVOLI“ na plášti budovy a nápisem „CASINO“ na budově po levé straně od vchodu (kromě toho i nápisem „CASINO ADMIRAL“ vedle vstupních dveří po levé straně).

28. Dne 23. 1. 2019 v provozovně žalobkyně „Casino Admiral“ na adrese Selbská 2889 v Aši byla přítomna jedna zaměstnankyně žalobkyně (barmanka) a nacházelo se zde 7 započítatelných stolů živé hry a 70 ks technických zařízení. Přítomná zaměstnankyně (barmanka) uvedla při kontrole, že evidenci a identifikaci klientů pokladnu, hráče technických zařízení a živých her i bar obsluhuje ona a kolegové na směně, přičemž na odpolední směně pracují dva zaměstnanci a na ranní jeden. Provozovna byla označena světelným poutačem „CASINO ADMIRAL“ na střeše, nápisem „CASINO“ nad vstupem do budovy a nápisem „CASINO ADMIRAL“ na vstupních dveřích (vedle toho i nápisem „CASINO ADMIRAL“ na levé části vstupních dveří).
29. V posuzovaných správních řízeních byla žalobkyně uznána vinnou, že umístila na budovy svých provozoven výše uvedené nápisy, čímž porušila ust. § 66 odst. 2 ZHH a dopustila se tak přestupku ve smyslu ust. § 123 odst. 3 písm. e) ZHH. Dále byla žalobkyně uznána vinnou, že porušila bod 15 výroku IV základního povolení tím, že ve všech čtyřech kontrolovaných případech nezajistila, aby byla účastníkům živé hry v kasinu vždy bezodkladně umožněna současně hra na započítatelných stolech živé hry umístěných v kasinu.
30. Prvním okruh žalobních námitek žalobkyně v první i druhé žalobě směřoval proti přestupku ve smyslu ust. § 123 odst. 3 písm. e) ZHH, kdy v obou napadených rozhodnutích (ve spojení s prvním a druhým prvoinstančním rozhodnutím) uvedeným jednáním měla žalobkyně porušit ust. § 66 odst. 2 ZHH.
31. Z prvního a druhého napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalobkyně byla sankcionována za to, že kromě nápisu „CASINO ADMIRAL“ na vstupních dveřích kasina v Pomezí na budovy kasina umístila ještě dalších šest nápisů - nápis „CASINO ADMIRAL“ nad hlavním vchodem, nápis „ADMIRAL“ vlevo od vchodu, nápisy „CASINO“ a „ADMIRAL Games For The World“ na pravém bohu budovy a nápisy „ADMIRAL Games For The World“ a „ADMIRAL POMEZÍ-Roulette, Black Jack, Automaten“ na zadní části budovy. Dále za to, že kromě nápisu „CASINO ADMIRAL“ vedle vstupních dveří na budovu kasina Millenium umístila ještě další dva nápisy - nápis „CASINO ADMIRAL MILLENIUM“ nad vchodem do budovy a nápis „CASINO ADMIRAL“ na vstupních dveřích. Dále za to, že kromě nápisu „CASINO ADMIRAL“ vedle vstupních dveří po levé straně budovu kasina Tivoli umístila ještě další tři nápisy a jeden světelný poutač (nápis „CASINO“ nad vchodem do budovy, světelný poutač „CASINO ADMIRAL“ na střeše, nápis „CASINO ADMIRAL TIVOLI“ na plášti budovy a nápis „CASINO“ na budově po levé straně od vchodu). A konečně za to, že kromě nápisu „CASINO ADMIRAL“ na levé části vstupních dveří budovy kasina v Aši umístila další dva nápisy a jeden světelný poutač (světelný poutač „CASINO ADMIRAL“ na střeše, nápis „CASINO“ nad vstupem do budovy a nápis „CASINO ADMIRAL“ na vstupních dveřích).
32. Žalovaný pak v napadených rozhodnutích uvedl, že tyto nápisy ve svém souhrnu považuje za nedovolenou propagaci hazardní hry, mající za cíl podporu podnikatelské činnosti žalobkyně, a poutat pozornost k hernímu prostoru. Taková sdělení jsou pak dle žalovaného svou vizualizací a četností užívání nepochybně způsobila vyvolat negativní účinky, jímž se právě ust. § 66 odst. 2 ZHH snaží zabránit.
33. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy.
34. § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách stanoví, že na budově nebo ve veřejně přístupné

vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází, nesmí být umístěna reklama, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace, zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světelné nebo grafické, na provozování hazardních her nebo získání výher.

35. Podle § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách platí, že kasino musí být viditelně označeno názvem, který obsahuje slovo "kasino".
36. § 123 odst. 3 písm. e) zákona o hazardních hrách stanoví, že právnická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší povinnost podle § 65 nebo 66.
37. Hazardní hrou je dle ust. § 3 odst. 1 ZHH hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.
38. Soud vyšel dále ze svého rozsudku ze dne 4. srpna 2020, č.j. 57 A 155/2019-52, kde vyložil, že *„Účelem povinnosti stanovené v § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách je informovat kolemjdoucí o umístění kasina jakožto místa s vysokou mírou společenských rizik. § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách stanoví povinnost provozovnu označit, kdy z účelu tohoto zákonného ustanovení, jak vyplývá z logicky zákona i důvodové zprávy, je v podstatě informování (varování) veřejnosti, že v určitém prostoru se nachází kasino tak, aby se mohla rozhodnout, zda do kasina vejde či nikoli. Účelem tohoto ustanovení je, aby nedošlo k situaci, kdy host vejde do prostoru, v němž se provozují hazardní hry, aniž to předem mohl vědět a vstup uvážit. (...) Cílem propagace obecně je rozšíření povědomí o značce, službách, činnosti, výrobcích za účelem získání zákazníků. Nápis (včetně označení jako „casino“) jednoznačně informují o tom, že se v budově hrají hazardní hry a jde tudíž o propagaci hazardních her. S hazardem je termín „casino“ spojen sám o sobě a konkrétní druhy hazardních her uvedené na jednotlivých nápisech lákají hosty k návštěvě kasina. (...) Každá propagace hazardní hry je způsobila vzbudit zájem o hazardní hru, potažmo rozhodnutí hrát hazardní hru nejbližše dostupnou. Před tímto impulzivním jednáním chrání právě § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách a další zákonná ustanovení, mající primárně za cíl předcházení a potírání sociálně patologických jevů spojených s hraním hazardních her.“*
39. Sporné otázky s výkladem ustanovení ZHH, jichž se týká žaloba žalobkyně, již vyložil Nejvyšší správní soud: V rozsudku čj. 6 As 196/2020 - 32 ze dne 2. 9. 2020 Nejvyšší správní soud se zcela jasně vyslovil, pokud jde o výklad § 68 odst. 2 ZHH, tak, že „Z § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách, dle kterého kasino musí být viditelně označeno názvem, který obsahuje slovo "kasino", nevyplyvá možnost provozovatelů hazardních her umisťovat na budovy, v nichž se herní prostor nachází, bannery obsahující logo provozovatele či vlastní název provozovny. Krajský soud uvedl, že povinnost plynoucí z § 68 odst. 2 zákona byla ze strany stěžovatelky splněna již tím, že nad hlavní vchod provozovny umístila nápis „CASINO“ a nad boční vchod dále nápis „CASINO HAPPY DAY“. Jakékoli ostatní nápisy, které svým množstvím a velikostí v souhrnu ve značné míře překročily označovací a informační funkci označení „kasino“, případně „casino“, tak již primárně plnily funkci propagační, reklamní. Krajský soud v této souvislosti správně citoval znění § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách, dle kterého na budově nebo ve veřejně přístupné vnitřní části budovy, ve které se herní prostor nachází, nesmí být umístěna reklama, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace, zejména slovní, zvukové, pohyblivé, statické, světelné nebo grafické, na provozování hazardních her nebo získání výher. Na rozdíl od přesvědčení stěžovatelky dospěl k závěru, že citované ustanovení zákona obsahuje absolutní zákaz reklamy, sdělení nebo jakékoli jiné formy propagace na provozování

hazardních her nebo získávání výher umístěné na budově, ve které se herní prostor nachází, a že účelem tohoto ustanovení je především zabránit nepovolenému lákání veřejnosti ke vstupu do herního prostoru. S těmito závěry se Nejvyšší správní soud ztotožňuje. Zákaz obsažený v § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách nemůže být prolomen obecnou úpravou regulace reklamy, která za určitých podmínek reklamu na provozování hazardních her připouští. Krajský soud porovnal úpravu obsaženou v citovaném ustanovení zákona o hazardních hrách s úpravou obsaženou v § 5j zákona o regulaci reklamy, přičemž s odkazem na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 3. 2020, č. j. 30 Af 32/2019 - 43, dospěl k závěru, že úprava obsažená v zákoně o hazardních hrách je úpravou speciální k úpravě provedené zákonem o regulaci reklamy. Krajský soud též přesvědčivě odůvodnil, proč nemá pochybnosti o tom, že ostatní nápisy umístěné na budově, v níž se nachází provozovna stěžovatelky, jsou zakázanou formou propagace; v této souvislosti přílehavě poukázal na srovnání s reklamním bannerem na totožném štítu budovy odkazujícím na Autocentrum FICS (viz fotodokumentace obsažená ve správním spisu), umístěným přímo pod masivním reklamním nápisem upozorňujícím na provozovnu stěžovatelky. Nejvyšší správní soud doplňuje, že podle § 1 odst. 2 zákona o regulaci reklamy se reklamou rozumí oznámení, předvedení či jiná prezentace šířené zejména komunikačními médii, mající za cíl podporu podnikatelské činnosti, zejména podporu spotřeby nebo prodeje zboží, výstavby, pronájmu nebo prodeje nemovitostí, prodeje nebo využití práv nebo závazků, podporu poskytování služeb, propagaci ochranné známky, pokud není dále stanoveno jinak. Nadměrné nápisy umístěné na budově, v níž se nachází provozovna stěžovatelky, viditelné z velké vzdálenosti a směřující do rušné páteřní komunikace ve městě, nepochybně mají za cíl podporu podnikatelské činnosti stěžovatelky a jen stěží si lze představit, že by plnily jinou funkci než právě funkci prezentační, propagační.“ Z uvedeného výkladu Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost dle § 68 odst. 2 ZHH provozovatel kasina splní umístěním nápisu u vchodu do provozovny, když ostatní nápisy plní primárně již funkci propagační.

40. Skutkový stav byl mezi účastníky nesporný, tudíž na soudu bylo, aby v rozsahu žalobních námitek žalobkyně posoudil, zda správní orgány tento skutkový stav správně právně posoudily. Šlo o to, zda umístěním nápisů žalobkyně porušila zákonný zákaz umístit na budovy kasin reklamu, sdělení nebo jakékoli jinou formu propagace na provozování hazardních her nebo získání výher, a to ve smyslu § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách, a to i s přihlédnutím k tomu, že ustanovení § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách stanovilo žalobkyni povinnost své kasino viditelně označit názvem, který obsahuje slovo "kasino".
41. Soud předznamenává, že všechny žalobní námitky žalobkyně uplatnila již v řízeních před celním úřadem a žalovaným, přičemž tyto námitky byly pečlivě a přesvědčivě vypořádány jak v prvoinstančním rozhodnutí, tak i napadeném rozhodnutí. Soud konstatuje, že se s právním posouzením správních orgánů ztotožňuje, a odkazuje na něj [k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný ve Sb. NSS pod č. 1350/2007, podle kterého „(...) je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“].
42. V prvním a druhém napadeném rozhodnutí vyložil žalovaný § 66 odst. 2 a § 68 odst. 2

ZHH. Žalovaný uvedl, že za nápisy souladné s § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách by bylo lze považovat nápis označující kasino na vstupních dveřích kasina. Ostatní nápisy a světelné poutače mohou lákat zákazníky k návštěvě kasin žalobkyně a jde tedy o propagaci provozování hazardních her.

43. Soud je toho názoru, že výklad § 66 odst. 2 a § 68 odst. 2 ZHH, provedený správními orgány, odpovídá nejen textu těchto zákonných ustanovení, ale i důvodové zprávě k oběma těmto ustanovením: „Současně zákon upravuje za účelem eliminace *potencionálních negativních rizik vůči osobám, které se hazardních her primárně neúčastní, omezení týkající se venkovního vzhledu herního prostoru a možnosti nablížení zvenku do těchto prostor.*“ (k § 66 odst. 2 zákona o hazardních hrách). „Zákon současně za účelem *dostatečné informovanosti potencionálních účastníků hazardní hry a důsledného rozlišení tohoto druhu podnikání stanovuje povinnost tento herní prostor označit příslušným označením obsahujícím slovo „kasino“.* (...) Účelem těchto omezení je *zmírnění, resp. eliminace a především předcházení případných negativním dopadům neodlučitelně spojených s provozem kasin (např. zvýšená kriminalita, rušení nočního klidu, narušování běžného denního života, vyšší a častější možnost prohry, zadluženost aj.).* Ve spojení s ostatními ustanoveními nového zákona je účelem tohoto ustanovení, obdobně jako je tomu u herny, *v duchu názorů Evropské unie a i Ústavního soudu České republiky (provozování hazardních her je stavěno na okraj běžné společnosti), rozumně regulovat výskyt a konečné umístění kasin na území daných obcí, které nebylo doposud řádně regulováno. Stanovení limitů počtu herních pozic technické hry a počtu herních stolů živé hry v kasinu také zcela koreluje se závěry odborných studií, v rámci nichž bylo dospěno k závěru, že škodlivá není koncentrace hazardních her, ale jejich dostupnost, tj. možnost navštívit kasino na každém rohu ulice.*“ (k § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách).
44. Zákon o hazardních hrách na rozdíl od předchozí právní úpravy (zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách) neobsahuje explicitní specifikaci účelu zákona (Podle § 1 odst. 1 věty druhé zákona č. 202/1990 Sb. bylo účelem tohoto zákona vymezit rámec pro zákonem povolené podnikání v oblasti loterií a jiných podobných her a pro jejich provozování, přispět k ochraně osob, které se účastní loterií a jiných podobných her, a k omezení společenských rizik této účasti.).
45. Účel regulace zákonem o hazardních hrách však jasně vyplývá z důvodové zprávy tohoto zákona: V bodě bod 1.5 této důvodové zprávy se uvádí, že „*Ministerstvo financí připravilo komplexní revizi celého právního rámce regulace oblasti „loterií a jiných podobných her“; jejímž hlavním cílem je zajištění vysoké ochrany spotřebitelů, a to především s ohledem na vysoký a častý výskyt patologického hráčství a nezastavitelný technologický vývoj (zejména rostoucí využívání internetu).* Nově jsou veškeré hry, dosud označovány jako loterie a jiné podobné hry, označovány souborně jako hazardní hry, k čemuž bylo přistoupeno především z důvodu sjednocení a ucelení terminologie v dané oblasti a přiblížení právní úpravy více běžnému životu občana, z jehož strany jsou upravované hry právě často označovány jako hazardní. I vědecká a odborná obec pojem hazardní hry hojně užívá. Při využití nového názvosloví hrálo nezanedbatelnou roli i behaviorální hledisko, kdy pojem hazardní hry je pojmem negativním a na první pohled vystihuje samotnou škodlivost a podstatu této činnosti. Nezanedbatelný je i samotný jazykový výklad a původ pojmu hazard. Slovo hazard má svůj původ v arabském slově „al zahr“, jež označuje kostky. Z tohoto slova následně vzniklo španělské „azar“ (hra náhody), které se přes francouzštinu rozšířilo do angličtiny jako „hazard“. Slovník cizích slov pojem hazard definuje jako činnost, jejíž výsledek závisí na náhodě nebo též jako vysoké riziko. V rámci analytické

činnosti bylo současně zjištěno, že pojem hazard či hazardní hry je využíván v převážné většině právních úpravy členských států Evropské unie. Primární cíle nové právní úpravy týkající se hazardních her lze shrnout jednoduše následujícím způsobem: efektivní výběr daní, ochrana sázejících a jejich okolí, - zajištění opatření k předcházení a potírání sociálně patologických jevů spojených s provozováním hazardních her, otevření českého trhu hazardních her pro provozovatele se sídlem v členském státě Evropské unie nebo státě, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, úprava provozování hazardních her prostřednictvím internetu, nový postup povolovacího řízení, zavedení efektivního kontrolního mechanismu, a naplnění závěrů a doporučení Evropské komise pro regulaci hazardu.“ V souladu s popsáním účelem zákona o hazardních hrách je nutno v rámci teleologického, resp. historického výkladu přistupovat k interpretaci jeho jednotlivých ustanovení.

46. Pokud jde o nápisy „casino“, smyslem § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách je informovat potenciální návštěvníky kasina o tom, že jde o prostor, kde se provozují hazardní hry se souvisejícími riziky, a nikoli jiný druh provozoven. V posuzovaném případě však žalobkyně jako „casino“ (samostatně nebo v sousloví) označila své budovy kasin mnohonásobně, čímž porušila zákaz propagace provozování hazardních her nebo získání výher. Opakovaným nápisem „casino“ na budovách jednoznačně mohla být upoutána pozornost kolemjdoucích na provozovnu a hazardní hry v ní provozované. Soud tak ve shodě se správními orgány konstatuje, že tyto nápisy jsou vzhledem k jejich počtu, viditelnosti, grafickému zpracování a umístění nadbytečné z hlediska informační povinnosti podle § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Účelem povinnosti stanovené v § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách je informovat kolemjdoucí o umístění kasina jakožto místa s vysokou mírou společenských rizik. § 68 odst. 2 zákona o hazardních hrách stanoví povinnost provozovnu označit, kdy z účelu tohoto zákonného ustanovení, jak vyplývá z logicky zákona i důvodové zprávy, je v podstatě informování (varování) veřejnosti, že v určitém prostoru se nachází kasino tak, aby se mohla rozhodnout, zda do kasina vejde či nikoli. Účelem tohoto ustanovení je, aby nedošlo k situaci, kdy host vejde do prostoru, v němž se provozují hazardní hry, aniž to předem mohl vědět a vstup uvážit. Jelikož žalobkyně osadila na budovu označení „casino“ v mnoha případech, v různých slovních spojeních i samostatně, a to na více místech budov kasin, soud ve shodě se správními orgány má za to, že tím porušila zákaz umístit na budovu propagaci provozování hazardních her nebo získání výher. Nápisy včetně světelných poutačů měly vzhledem k jejich umístění, velikosti, viditelnosti a četnosti jednoznačný propagační účinek. Nápisy jednoznačně informují o tom, že se v budově hrají hazardní hry a jde tudíž o propagaci hazardních her. S ohledem na své umístění byly nápisy nepochybně způsobily upoutat pozornost kolemjdoucích i kolemjedoucích. Každá propagace hazardní hry mohl vzbudit zájem o hazardní hru a rozhodnutí hrát hazardní hru nejbližší dostupnou, čemuž právní úprava chce zabránit.
47. Soud připomíná, že žalobkyni nebylo kladeno za vinu označení budov jejích kasin názvem kasin na vstupních dveřích každého z kasin. Žalobkyni bylo kladeno za vinu, že kromě těchto nápisů, jimiž žalobkyně splnila povinnost podle § 68 odst. 2 ZHH, na budovy svých kasin umístila v případě kasina v Pomezí dalších šest nápisů (včetně nápisu lákajícího výslovně ke hře rulety, black jacka a automatů, v případě kasina Millenium další dva nápisy, v případě kasina Tivoli další tři nápisy a jeden světelný poutač a v případě kasina v Aši další dva nápisy a jeden světelný poutač). Předmětné

nápisy a poutače nelze posuzovat izolovaně, ale pouze v jejich vzájemném souhrnu a souvislostech, z nichž zcela jednoznačně vyplývá, že účelem těchto nápisů je propagace hazardních her. Námitce žalobkyně, že nápis „casino“ informuje toliko o účelu budovy a značí svou provozovnu, přičemž nepropaguje provozování hazardních her nebo získání výher, protože pojmenováním provozovny nemůže dojít propagaci zboží a služeb, které se v dané provozovně nabízejí a jsou pro ni typické, nelze s ohledem na výše uvedené přisvědčit. Srovnání označení provozovny pojmem *casino* s označení provozovny pojmem *banka* nebo *pivnice* je dle názoru soudu nepřiléhavé, protože zákon o bankách ani živnostenských zákon nekladou na provozovatele těchto provozoven takový požadavek, jako klade na provozovatele kasin ZHH v ust. § 66 odst. 2. Je zřejmé, že pojem *casino* evokuje provozování hazardních her, stejně jako pojem *banka* evokuje činnost spočívající v poskytování úvěrů a přijímání vkladů a jiných peněžních operací a pojem *pivnice* evokuje konzumaci alkoholických nápojů. Na banky a pivnice však není vztažen takový požadavek, jaký je vztažen na kasina ust. § 66 odst. 2 ZHH.

48. Soud shrnuje, že stíhané nápisy ve svém souhrnu jsou formou reklamy, sdělení nebo propagace ve smyslu ust. § 66 odst. 2 ZHH a byly proto způsobilé naplnit skutkovou podstatu ust. § 123 odst. 3 písm. e) ZHH. Žalovaný tedy nesporně zjištěný skutkový stav posoudil správně. Soud k námitce žalobkyně uvádí, že souhlasí s tím, že průměrný spotřebitel ze slova „casino“ dovodí, že se v budově provozují hazardní hry, ale nepozná jaké konkrétní (pokud je žalobkyně v nápisu nevyjmenuje jako v případě kasina v Pomezí). To však nic nemění na tom, že je nápisy propagována hazardní hra, pod níž si každý spotřebitel představí druh hry, který zná. Nelze tudíž přisvědčit žalobní argumentaci, že je-li spotřebitel informován, že se v objektu kasina provozuje hazard, bez toho, aniž by byl vyrozuměn o tom, jaký konkrétní druh hazardu, nelze považovat takovou informaci za propagaci hazardních her. Propagace hazardních her podle soudu zahrnuje i sdělení o tom, že na určitém místě je hazard dostupný, aniž je tato informace doprovázena detaily o tom, o jaký hazard jde. Jak je výše vyloženo, soud nepřisvědčil výkladu žalobkyně, že pokud žalobkyně opatřila své provozovny velkým a osvětleným názvem, naplnila povinnost dle § 68 odst. 2 ZHH označit viditelně kasino ve dne, v noci a ze všech stran. Právě velikostně nadměrné světelné poutače na budovách žalobkyně nesporně ke vstupu do kasina a hraní hazardních her lákají a porušují propagační zákaz stanovený v § 66 odst. 2 ZHH. Stejně tak soud nemůže souhlasit s žalobní argumentací, že nápisy na vstupních dveřích mají nulový propagační efekt, protože jsou sotva viditelné z pár metrů od hlavního vchodu do kasina – jde o to, že v případě každé jednotlivé provozovny bylo nutno posoudit, zda a jaké nápisy mají propagační efekt. Z tohoto důvodu je tato žalobní argumentace mimoběžná – nápisy na vstupních dveřích v napadených rozhodnutích nebyly shledány jako porušení zákazu propagace v žádném případě samy o sobě – v případě kasin v Pomezí a Tivoli nápis na vstupních dveřích nebyl postižen vůbec, v případě kasina Millenium ano, ale proto, že kromě něj byla budova kasina označena ještě nápisem „CASINO ADMIRAL“ vedle vstupních dveří a nápisem „CASINO ADMIRAL MILLENIUM“ nad vchodem do budovy (šlo tedy o souhrn nápisů). U kasina v Aši sice žalobkyně byla postižena za nápis „CASINO ADMIRAL“ na vstupních dveřích, ale proto, že kromě něj toto kasino žalobkyně označila v souhrnu ještě nápisem „CASINO ADMIRAL“ na levé části vstupních dveří, nápisem „CASINO“ nad vstupem a světelným poutačem „CASINO ADMIRAL“ na střeše. Soud ve shodě se správními orgány též

hodnotí nápis „*ADMIRAL Games for the World*“ na kasinu v Pomezí tak, že má propagační efekt – jednak, jak sama žalobkyně zdůrazňuje, je její obchodní firma spojena s hazardem, ale zde navíc je firma žalobkyně ještě vymezena jako „*Games for the World*“, tudíž jednoznačně ve vztahu k hrám. Souvislost s hazardem je tu zřejmá nejen z popsaného textu nápisu, ale i z toho, že pozorovatel, který vidí nápis „*ADMIRAL Games for the World*“, vidí současně i nápis „*CASINO*“, takže již tímto kontextem nápisů může být k hazardu lákán. K námitce žalobkyně ohledně toho, že dostala povinnosti stanovené jí ust. § 68 odst. 2 ZHH a k jejímu oprávnění pokojně užívat její ochrannou známku, lze uvést, že žalobkyně je oprávněna a zároveň povinna označit svou provozovnu názvem obsahujícím nápis kasino ve smyslu ust. § 68 odst. 2 ZHH. Zároveň ji nic nelimituje v tom, aby součástí takového názvu učinila i svou ochrannou známku. Limitem pro označení provozovny jí je právě ust. § 66 odst. 2 ZHH. Jak bylo vyloženo výše, tento limit žalobkyně způsobem, jakým provozovnu označila, porušila. Jednotlivé nápisy, za jejichž umístění byla žalobkyně sankcionována, byly tedy ve svém souhrnu a vzhledem ke svému umístění schopné upoutat pozornost, tudíž se zcela jednoznačně jednalo o formu propagace hazardních her dle ust. § 66 odst. 2 ZHH.

49. Lze tedy shrnout, že žalobní námitky stran nápisů uvedených na budovách provozoven žalobkyně jsou nedůvodné. Soud nezjistil, jak žalobkyně namítala při jednání, že by byla problematika řešena správními soudy rozporně, a žalobkyně na taková odlišná rozhodnutí konkrétně neodkázala. Pokud žalobkyně tvrdila, že je jí známo, že celní úřady při rozhodování vycházejí z Metodického doporučení k činnosti územních samosprávných celků Ministerstva vnitra České republiky a dle ní se jedná o nezávaznou a věcně chybnou metodiku, kdy ministerstvo nemá pravomoc závazně vykládat zákony, soud uvádí, že zmíněná metodika neposkytuje autoritativní výklad předmětných právních ustanovení, nýbrž je pouze jakýmsi vodítkem sloužícím pro vnitřní potřeby veřejné správy. Soud je při svém rozhodování vázán toliko zákonem a mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu (čl. 95 odst. 1 Ústavy ČR). Předmětná metodika soud tedy nijak neváže a tento je oprávněn interpretovat právo bez ohledu na závěry v ní obsažené. Pokud soud v tomto případě seznal, že výklad zastávaný správními orgány není v rozporu s aplikovanými ustanoveními ZHH, nezkoumal již, zda tento výklad vychází z žalobkyní tvrzené metodiky či nikoliv. Taková úvaha není pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí významná, ostatně soud ani zcela nerozumí námitce žalobkyně týkající se této metodiky, která nemohla žádným způsobem zasáhnout do právní sféry žalobkyně, když se jedná o interní dokument sloužící vnitřním potřebám veřejné správy. Do právní sféry žalobkyně pak mohla zasáhnout napadená rozhodnutí vycházející z metodiky. Proti takovým rozhodnutím se také žalobkyně soudně brání první a druhou žalobou, nicméně soud seznal, že v části, u níž žalobkyně dovozuje, že obě napadená rozhodnutí vycházela z věcně chybné metodiky, nejsou rozhodnutí nezákonná.
50. Námitka žalobkyně, že žalovaný vycházel při posouzení propagačních účinků sporných nápisů z nepodložených domněnek, je nedůvodná, protože správní orgány ve svých rozhodnutích vysvětlily srozumitelně a logicky, proč sporné nápisy ve svém souhrnu propagují provozování hazardních her, tj. jsou způsobilé lákat k těmto hrám. Pokud se jedná o vnitřní rozpornost odůvodnění napadeného rozhodnutí, kterou žalobkyně spatřuje v tom, že žalovaný má za nerozhodné „*prokázání skutečného vlivu, jež předmětné nápisy v příslušné lokalitě mají na chování spotřebitelů*“ a současně „z

hlediska posouzení naplnění znaků zakázané reklamy považuje za rozhodující, jak se předmětná sdělení jako celek jeví veřejnosti“ lze uvést, že skutečný vliv předmětných nápisů na chování spotřebitelů je opravdu nevýznamný. Podstatné je toliko to, jaký vliv takové nápisy na chování veřejnosti mít mohou. Ostatně jak správně uvádí žalovaný ve vyjádření k žalobě, žalobkyně je sankcionovaná za porušení absolutního zákazu umisťovat na budovy provozovny veškerá sdělení propagující provozování hazardních her. Jinými slovy dopad nápisů umístěných na budově provozovny žalobkyně na skutečné chování spotřebitelů je z hlediska vyvození její správně-trestní odpovědnosti irelevantní, protože skutkovou podstatu ust. § 123 odst. 3 písm. e) ZHH žalobkyně naplnila již tím, že předmětné nápisy na budovu své provozovny umístila. K dokonání přestupku ve smyslu ust. § 123 odst. 3 písm. e) ZHH ve spojení s ust. § 66 odst. 2 ZHH totiž dojde již umístěním propagačních sdělení na budovu provozovny subjektu provozujícího kasino, nikoliv skutečným dopadem takového umístění na chování spotřebitelů. Zákonodárce tímto sleduje jeden z cílů, kterého chtěl právní úpravou dosáhnout, a sice ochranu sázejících a jejich okolí a zajištění opatření k předcházení a potírání sociálně patologických jevů spojených s provozováním hazardních her. Podstatné je to, jak se propagační sdělení jeví veřejnosti, zda jsou způsobilá ovlivnit její chování, nikoliv zda jej skutečně ovlivňují. Rozhodnutí žalovaného tedy není vnitřně rozporné, naopak správně rozlišuje mezi potenciálními dopady propagace hazardní hry (jak se umístěné nápisy jeví veřejnosti) a jejími reálnými dopady (zda v důsledku umístění předmětných nápisů do kasina zavítá více návštěvníků), kdy pro potřeby vyvození správně-trestní odpovědnosti ve smyslu ust. § 123 odst. 3 písm. e) ZHH ve spojení s ust. § 66 odst. 2 ZHH upřednostňuje ty první.

51. Pokud pak žalobkyně argumentovala definicí reklamy ve smyslu zákona č. 40/1995 Sb., lze k tomu uvést, že ust. § 66 odst. 2 ZHH se neomezuje toliko na reklamu, ale pamatuje i na *sdělení nebo jakoukoliv jinou formu propagace*. S ohledem na výše uvedené je soud toho názoru, že předmětné nápisy umístěné na budově provozovny žalobkyně jsou formou propagace hazardní hry ve smyslu ust. § 66 odst. 2 ZHH. První okruh žalobních námitek obou žalob tedy není důvodný.
52. Soud neshledal důvodným ani druhý okruh žalobních námitek uplatněný v obou žalobách.
53. Soud vyšel z následující právní úpravy.
54. Podle § 123 odst. 1 písm. c) ZHH platí, že právnická osoba se dopustí přestupku tím, že provozuje hazardní hru v rozporu s podmínkami jejího řádného provozování stanovenými v základním povolení, schváleném herním plánem nebo provozuje hazardní hru prostřednictvím jiného modelu technického zařízení, než jaký byl v základním povolení schválen.
55. Ustanovení § 57 odst. 1 ZHH stanoví, že při živé hře sázející hrají proti krupiérovi, nebo jeden proti druhému u hracích stolů, aniž by byl předem určen počet sázejících a výše sázky do jedné hry.
56. Podle § 68 odst. 1 ZHH platí, že kasinem se rozumí samostatný, stavebně oddělený prostor, ve kterém je provozována živá hra jako hlavní činnost.
57. Soud předznamenává, že i tuto spornou otázku spojenou s výkladem ustanovení ZHH, vyřešil Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku čj. 6 As 196/2020 - 32 ze dne 2. 9. 2020, kde uvedl následující: „*Taktéž v případech námitky týkající se porušení § 68 odst. 4*

zákona o hazardních hrách se krajský soud ztotožnil s výkladem správních orgánů, který označil za správný a odpovídající znění důvodové zprávy, z níž vyplývá, že „(...) povinnost umožnit po celou provozní dobu hry minimálně u tří hracích stolů živé hry má zabránit vzniku tzv. kvazikasin, kdy se jedná fakticky o hernu, avšak provozovanou pod označením kasino“. Krajský soud nadto konstatoval, že povinnost, jejíž nesplnění bylo stěžovatelce vytýkáno, nevyplyvá pouze z dotčeného ustanovení zákona o hazardních hrách, ale byla jí explicitně stanovena také v rozhodnutí Ministerstva financí vydaném pod č. j. MF-42664/2016/34-29 (výrok IV. bod 4 a bod 15). V provozovně stěžovatelky byly v době kontroly umístěny 4 započitatelné stoly živé hry - tzv. „Kola štěstí“. V průběhu kontroly byla k zajištění provozování kasina přítomna pouze obsluha kasina, která měla mj. na starost vpouštění zákazníků do provozovny (po zazvonění zvonkem), jejich identifikaci, obsluhu 30 technických herních zařízení, obsluhu hostů a současně obsluhu těchto 4 stolů živé hry, včetně prodeje a výměny žetonů. Podle § 68 odst. 4 zákona o hazardních hrách musí být v kasinu umožněna hra nejméně u 3 hracích stolů živé hry, a to po celou provozní dobu kasina. Zákonodárce tedy vyžaduje, aby v kasinu byla jako hlavní činnost provozována živá hra (§ 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách), čímž odlišuje kasino od herny, ve které je jako hlavní činnost provozována technická hra (§ 67 odst. 1 zákona o hazardních hrách). Po celou provozní dobu kasina vymezenou v povolení k umístění kasina tak musí být účastníku hazardní hry umožněno si kdykoliv zahrát hru živé hry u kteréhokoli povoleného stolu živé hry. Tímto opatřením má být docíleno, že z pohledu zákona zůstane provoz živé hry hlavní činností kasina. Ačkoliv i v kasinu může vedle živé hry docházet k provozu technických her, je tato vedlejší činnost limitována stanovením minimálního počtu stolů, u kterých musí být po celou dobu provozu kasina umožněna živá hra povolená v souladu s § 98 odst. 2 zákona o hazardních hrách (tzv. započitatelné stoly živé hry). Na tyto počty hracích stolů živé hry jsou dále navázány limity pro počty herních pozic technické hry, které mohou být v kasinu povoleny. Není tedy pochyb o tom, že živá hra musí být v kasinu umožněna současně na všech započitatelných stolech živé hry. Vzhledem k tomu, že v provozovně stěžovatelky nebyl u žádného stolu živé hry přítomen krupiér, který by byl schopen živou hru aktivně nabízet, a obsluha provozovny (v počtu jednoho zaměstnance) byla vytížena jinými činnostmi spojenými s provozem kasina, dospěl krajský soud ke správnému závěru, že podmínka umožnění hry nejméně u 3 stolů živé hry po celou dobu provozu kasina nebyla v daném případě naplněna, a tedy došlo k porušení § 68 odst. 1 a 4 zákona.“

58. Závěry Nejvyššího správního soudu lze shrnout tak, že nejméně jedna osoba obsluhy kasina je zaměstnána identifikací klientů, obsluhou technických herních zařízení, prodejem a výměnou žetonů. Současně platí, že v kasinu (na rozdíl od herny dle § 67 odst. 1 ZHH) musí být jako hlavní činnost provozována živá hra (§ 68 odst. 1 zákona o hazardních hrách), což je promítnuto do zákonného příkazu, že po celou provozní dobu kasina vymezenou v povolení k umístění kasina tak musí být účastníku hazardní hry umožněno si kdykoliv zahrát hru živé hry u kteréhokoli povoleného stolu živé hry. Jakkoli v kasinu mohou být vedle živé hry provozovány technické hry, je tato vedlejší činnost limitována stanovením minimálního počtu započitatelných stolů živé hry, u kterých musí být po celou dobu provozu kasina umožněna živá hra. Živá hra musí být v kasinu umožněna současně na všech započitatelných stolech živé hry. Z těchto východisek zdejší soud vycházel, když hodnotil důvodnost žalobních námitek žalobkyně.
59. Soud odkazuje i na důvodovou zprávu k § 57 ZHH, kde je uvedeno, že „Novou samostatnou kategorií hazardní hry podle tohoto zákona je živá hra, která je oproti ostatním

druhům hazardních her specifická v tom, že je zde neopomenutelně zastoupen prvek fyzické přítomnosti krupiéra. Sázející při tomto druhu hazardní hry mohou hrát nejen proti krupiérovi, tzn. proti kasinu, ale i rovněž mezi sebou navzájem, kdy je role krupiéra pouze doprovodná. Dále se nově stanoví, že živá hra probíhá u hracích stolů, z čehož plyne, že ji nelze provozovat prostřednictvím technických zařízení. Zachovává se tak tradiční povaha kasinových her, kde hráči s hmotnými hodnotovými či hracími žetony u hracích stolů hrají živou hru, kterou řídí krupiér. Úkolem krupiéra je tak vykonávat veškeré činnosti související s řízením hry, přerozdělováním žetonů a dohledem nad dodržováním veškerých pravidel s hrou spojených. Vzájemná interakce hráčů mezi sebou, popřípadě hráčů s krupiérem odlišuje a definuje živou hru jako takovou a tvoří její nezastupitelný charakteristický prvek.“

60. Mezi účastníky nebyl spor o to, že základní povolení žalobkyně ve výroku IV bodu 15 stanovilo, že žalobkyně zajistí, aby byla účastníkům živé hry v kasinu vždy bezodkladně umožněna současně hra na započítatelných hracích stolech uvedených v povolení k umístění kasina, jejichž provoz byl zahájen.
61. Dále mezi účastníky nebyl spor o takto zjištěném skutkovém stavu při celních kontrolách, osvědčený fotodokumentací a vyjádřením zaměstnanců žalobkyně při kontrolách: V kasinu v Pomezí byli přítomni čtyři zaměstnanci žalobkyně (manager, recepční, pokladní a barman) a nacházelo se zde 10 započítatelných stolů živé hry, 7 nezapočítatelných stolů živé hry a 121 ks technických zařízení (Přítomná povinná osoba uvedla při kontrole, že evidenci a identifikaci klientů provádí recepční, pokladnu a hráče technických zařízení obsluhuje pokladní a bar obsluhuje barman, přičemž hráče živých her obsluhují na ranní směně postupně pokladní, recepční a provozní, jinak krupiéri.). V kasinu Millenium byly přítomny dvě zaměstnankyně žalobkyně (barmanka a provozní) a nacházelo se zde 7 započítatelných stolů živé hry a 66 ks technických zařízení. V kasinu Tivoli byla přítomna jedna zaměstnankyně žalobkyně (pokladní) a nacházelo se zde 9 započítatelných stolů živé hry, 5 nezapočítatelných stolů živé hry a 84 ks technických zařízení (Zástupce žalobkyně uvedl při kontrole, že evidenci a identifikaci klientů provádí recepční, pokladnu a hráče technických zařízení obsluhuje pokladní a bar obsluhuje barman, přičemž hráče živých her obsluhují na ranní směně pokladní, jinak krupiéri.). Konečně v kasinu v Aši byla přítomna jedna zaměstnankyně žalobkyně (barmanka) a nacházelo se zde 7 započítatelných stolů živé hry a 70 ks technických zařízení (Přítomná zaměstnankyně (barmanka) uvedla při kontrole, že evidenci a identifikaci klientů pokladnu, hráče technických zařízení a živých her i bar obsluhuje ona a kolegové na směně, přičemž na odpolední směně pracují dva zaměstnanci a na ranní jeden.).
62. Mezi účastníky nebylo sporné ani rozmístění započítatelných stolů živé hry (kol štěstí) – v kasinu Pomezí bylo 10 stolů rozmístěno na 4 místech ve skupinách po 3 + 3 + 3 + 1 (dvě skupiny po 3 stolech byly umístěny zády k sobě), v kasinu Millenium bylo 7 stolů rozmístěno na 2 místech ve skupinách po 5 + 2, v kasinu Tivoli bylo 9 stolů rozmístěno na 3 místech ve skupinách po 4 + 4 + 1 a v kasinu v Aši bylo 7 stolů rozmístěno na 2 místech ve skupinách po 3 + 4. Soud zdůrazňuje, že žalobkyně nikdy nespороvala ani počet započítatelných stolů živé hry v jednotlivých kasinech a jejich rozmístění, ani počet přítomných zaměstnanců a kamerové záznamy zachycující počet zaměstnanců v relevantním období. Žalobkyně ani netvrdila, že některé z činností, které museli zaměstnanci vykonávat (evidence a identifikace klientů, výměna a prodej

žetonů atd.), byly automatizovány, tj. nevyžadovaly by pozornost a práci obsluhy.

63. Spor účastníků se soustředil do otázky, zda žalobkyně zajistila, aby byla účastníkům živé hry v každém ze čtyř kasin vždy bezodkladně umožněna současně hra na započitatelných hracích stolech. Soud aprobuje závěr žalovaného, že tomu tak nebylo.
64. Námitky žalobkyně spočívaly v argumentaci, že jeden zaměstnanec dokáže obsloužit až tři kola štěstí vedle sebe, k prokázání tohoto tvrzení žalobkyně předložila i znalecký posudek. Tato námitka však nemohla závěry žalovaného ovlivnit: jak vyplývá z výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu a z vyjádření zaměstnanců žalobkyně při kontrolách, je vždy nejméně jeden zaměstnanec zaměstnán tím, že plní úkoly stanovené zákonem a spojené s provozem kasina jako takového – identifikace a evidence každého návštěvníka, příjem a výdej žetonů, obsluha technických her (dále jen „*provozní úkoly*“). Jiné úkoly může nepochybně kasino omezit či vyloučit (bar atd.). Na soudu bylo, aby přezkoumal, zda zbývající přítomné osoby mohly umožnit bezodkladně současně hru na všech povolených kolech štěstí v každém kontrolovaném kasinu, což žalobkyně tvrdila.
65. V kasinu Pomezí bylo 10 stolů rozmístěno na 4 místech ve skupinách po 3 + 3 + 3 + 1 (dvě skupiny po 3 stolech byly umístěny zády k sobě) a byli přítomni 4 zaměstnanci. Jeden z nich musel být zaměstnán provozními úkoly. Soud dospěl k závěru, že zbývající tři nemohli umožnit bezodkladně současně hru na 10 kolech štěstí, protože tyto byly umístěny na čtyřech stanovištích. I kdyby tedy skutkové tvrzení žalobkyně, že jeden zaměstnanec zvládne obsloužit až 3 kola štěstí vedle sebe, nevedlo to ke zpochybnění závěru správních orgánů, že 3 zaměstnanci nemohli obsloužit 10 kol na čtyřech různých stanovištích.
66. V kasinu Millenium bylo 7 stolů rozmístěno na 2 místech ve skupinách po 5 + 2 a byli přítomni 2 zaměstnanci. Jeden z nich musel být zaměstnán provozními úkoly. Soud dospěl k závěru, že zbývající jeden nemohl umožnit bezodkladně současně hru na 7 kolech štěstí, protože tyto byly umístěny na dvou stanovištích. I kdyby tedy skutkové tvrzení žalobkyně, že jeden zaměstnanec zvládne obsloužit až 3 kola štěstí vedle sebe, nevedlo to ke zpochybnění závěru správních orgánů, že 1 zaměstnanec nemohl obsloužit 7 kol na 2 různých stanovištích.
67. V kasinu Tivoli bylo 9 stolů rozmístěno na 3 místech ve skupinách po 4 + 4 + 1 a byl přítomen 1 zaměstnanec, který musel být zaměstnán provozními úkoly. Soud dospěl k závěru, že nebyl, kdo by umožnil bezodkladně současně hru na 9 kolech štěstí umístěných na třech stanovištích. I kdyby tedy skutkové tvrzení žalobkyně, že jeden zaměstnanec zvládne obsloužit až 3 kola štěstí vedle sebe, nevedlo to ke zpochybnění závěru správních orgánů, že kola štěstí neměl kdo obsluhovat.
68. V kasinu v Aši bylo 7 stolů rozmístěno na 2 místech ve skupinách po 3 + 4 a byla přítomna 1 zaměstnankyně (na odpolední směně dva zaměstnanci). Jeden z nich musel být zaměstnán provozními úkoly. Soud dospěl k závěru, že maximálně zbývající jeden nemohl umožnit bezodkladně současně hru na 7 kolech štěstí umístěných na dvou stanovištích. I kdyby tedy skutkové tvrzení žalobkyně, že jeden zaměstnanec zvládne obsloužit až 3 kola štěstí vedle sebe, nevedlo to ke zpochybnění závěru správních orgánů, že max. 1 zaměstnanec nemohl obsloužit 7 kol na dvou různých stanovištích.
69. Namítala-li žalobkyně, že nebylo prokázáno, že žalobkyně neumožňovala současně hru na všech započitatelných hracích stolech živé hry, protože během kontroly nebyl

proveden žádný kontrolní nákup herních žetonů a reálná obsluha všech stolů živé hry nebyla nijak předvedena, jde o námitku nedůvodnou. Pokud byla počtem přítomných zaměstnanců vyloučena možnost současné bezodkladné hry na všech kolech štěstí, bylo zbytečné, aby byl prováděn kontrolní nákup. Navíc žalobkyně netvrdila žádnou myslitelnou skutkovou variantu, která by závěr správních orgánů vylučovala.

70. Soud se tedy zcela ztotožňuje s argumentací uvedenou v odůvodnění prvního napadeného rozhodnutí na jeho stranách 7 - 11 a druhého napadeného rozhodnutí na jeho stranách 10 - 15. Tvrzení žalobkyně, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav, když se nezabývaly tím, zda žalobkyně reálně umožňuje bezodkladnou a současnou hru na všech započitatelných stolech živé hry, nelze přisvědčit. Žalovaný se v napadených rozhodnutích zabýval otázkou, jakým způsobem jsou stoly živé hry obsluhovány, kdy mu vysvětlení k tomuto poskytly osoby během kontrol oprávněné jednat za žalobkyni - jakým způsobem je zajišťován provoz kasina jak v době, v níž se konaly předmětné kontroly, tak i v době jiné. Z fotodokumentace obsažené ve správních spisech pak i plyne, že se žalovaný zabýval rozmístěním započitatelných stolů živé hry v provozovně žalobkyně. Dále žalovaný zkoumal, zda byl počet přítomný pracovníků schopen plnit povinnost kladenou na žalobkyni základním povolením, přičemž se zabýval i rolí a povahou činnosti krupiéra při živé hře, kdy od sebe odlišil roli krupiéra při hře mezi hráči, kde je role krupiéra doprovodná, a při hře hráče proti krupiérovi, kdy je role krupiéra významná. S ohledem na to lze tedy učinit závěr, že žalovaný se dostatečně zabýval tím, zda žalobkyně umožňovala současně hru na všech započitatelných hracích stolech živé hry, a zjištěný skutkový stav správně vyhodnotil.
71. Lze shrnout, že vzhledem k počtu přítomných zaměstnanců, kol štěstí a jejich rozmístění, kdy správní orgány vyšly z toho, že jeden krupiér nemůže být schopen současně obsluhovat stoly živé hry nacházející se na různých místech provozovny (vzhledem k náročnosti a významu jednotlivých činností krupiéra je též vyloučena současná obsluha hracích stolů, jež jsou navzájem otočeny zády), kdy nic z toho žalobkyně nerozporovala, odpovídá závěr správních orgánů o porušení podmínek základního povolení obsahu spisu. Soud ve shodě s žalovaným připomíná, že nezbytným předpokladem pro umožnění živé hry je umožnění vstupu klientů do kasina, jejich identifikace a registrace (včetně kontroly jejich věku za účelem zajištění dodržování zákazu účasti osob mladších 18 let na hazardní hře) a rovněž prodej či výměna žetonů na pokladně kasina - bez zajištění těchto činností nemůže být živá hra vůbec uskutečněna (srov. § 10 a § 71 ZHH). Nelze přisvědčit ani námitce žalobkyně, že tvrzení žalovaného v napadeném rozhodnutí, že *„v dané provozovně nebyla v průběhu kontroly ani přítomna osoba, jejíž primární pracovní náplní by byl výkon činnosti krupiéra“*, nebylo prokázáno. Z vysvětlení podaného oprávněnými osobami v průběhu kontrol toto vyplynulo, aniž by to vylučovalo, že by takové osoby úkoly krupiéra plnit mohly. Soud dodává, že správní orgány žalobkyni nekladly za vinu, že nezajistila nepřetržitou přítomnost jednoho krupiéra ke každému stolu živé hry - závěr správních orgánů o naplnění skutkové podstaty stíhaného přestupku však ob stojí i v případě, kterého se dovolává žalobkyně, tj. že jeden krupiér zvládne obsloužit až tři stoly živé hry vedle sebe.
72. Argumentace žalobkyně nezájmem o předmětnou živou hru ze strany zákazníků je nepřipadná. Sama žalobkyně uznává, že kola štěstí jsou plnohodnotnou živou hrou, proto je podle základního povolení povinna zajistit bezodkladné umožnění hry na

všech započitatelných stolech živé hry současně, bez ohledu na to, jaký druh živé hry pro výkon své podnikatelské činnosti zvolila. Argumentace nezájmem ze strany zákazníků je tedy nepřiléhavá, protože žalobkyně je povinna svou povinnost splnit bez ohledu na zájem zákazníků. Stejně je nepřipadná argumentace neobsazeností kasina v době proběhnuvších kontrol a telefonickým spojením na zaměstnance kasina v pracovní pohotovosti. Povinnost stanovená základním povolením není omezena na určitou provozní dobu kasina, ale dopadá na jeho celou provozní dobu. Kontaktování zaměstnanců v pracovní pohotovosti pak neumožňuje *bezodkladnou* hru na započitatelných stolech živé hry ve smyslu předmětného ustanovení základního povolení. Námitky druhého okruhu proto nejsou důvodné.

73. K třetímu okruhu námitek uplatněných v první a druhé žalobě uvádí soud následující.
74. Ust. § 86 odst. 1 ZHH stanoví, že základní povolení je rozhodnutí o udělení oprávnění k provozování druhu hazardní hry.
75. Z citovaného zákonného ustanovení vyplývá, že základní povolení je rozhodnutím podle dílu 6 hlavy VI části první správního řádu. Dle právní teorie se jedná o správní akt („[S]právní akty opravňující k provozování loterií a jiných podobných her naplňují výše uvedenou charakteristiku správních aktů v obecné rovině. Jsou jimi zakládána určitá práva adresáta aktu.“; RAJCHL, J., KRAMÁŘ, K., MALÍŘ, J. *Právní aspekty hazardních her*. Wolters Kluwer, 2018. dostupné v ASPI). Jestliže tedy žalobkyně tvrdí nezákonnost základního povolení, soud se námitkou v tomto řízení nemůže zabývat proto, že předmětem přezkumu v tomto řízení je napadené rozhodnutí, nikoliv základní povolení, které je jako rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. samostatným způsobilým předmětem přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Základní povolení jako každé jiné rozhodnutí správních orgánů, jež nabylo právní moci a nebylo posléze k tomu příslušným orgánem zrušeno, požívá presumpce své zákonnosti a správnosti a je podle § 73 odst. 2 správního řádu pro žalobkyni závazné. Námitka nezákonnosti základního povolení byla tudíž neopodstatněná. Odkázala-li žalobkyně na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2011 čj. 5 Afs 26/2011-81, pak z něj námitka žalobkyně, že zákonné povinnosti rozšířené základním povolením k provozování hazardních her jsou nad rámec zákona, nevyplývá. Soud především uvádí, že popsany rozsudek kasačního soudu neprezentuje východisko, že by v řízení o přestupku měla a mohla být přezkoumávána zákonnost rozhodnutí, které mělo být přestupkem porušeno. Obiter dictum uvádí soud, že základní povolení žádné povinnosti nad rámec zákona žalobkyni nestanovilo, protože podle § 87 odst. 2 ve spojení s § 68 odst. 4 ZHH může být v základním povolení stanovena podmínka provozování hazardní hry spočívající v bezodkladném a současném umožnění hry na všech povolených hracích stolech živé hry po celou provozní dobu kasina. Argumentuje-li žalobkyně tím, že základní povolení stanovilo povinnost bezodkladně, současně a na všech stolech, pak jde o povinnost vyplývající ze zákona – zákon hovoří o nejméně třech stolech, tudíž nejde o rozpor se zákonem, je-li stanoven konkrétní vyšší počet stolů, dále bezodkladnost a současnost splnění povinnosti vyplývá též ze zákona, jeho smyslu a účelu. Argumentovala-li žalobkyně při jednání automatizovaným plněním provozních úkolů, pak ve správním řízení toto netvrdila, zaměstnanci, kteří vypovídali při kontrolách též ne, a její vyjádření před soudem bylo natolik obecné, že nemohlo zvrátit skutkový závěr správních orgánů, že provozní úkoly musely být plněny fyzicky zaměstnanci žalobkyně. Ani třetí okruh

žalobních námitek v první a druhé žalobě tedy nebyl důvodný.

76. Soud neprovedl z důvodu nadbytečnosti k důkazu listiny navržené žalobkyní - skutkový stav zjištěný správními orgány nebyl žalobkyní sporován a pro právní posouzení důvodnosti žalob navržené důkazy nebyly relevantní. Metodické doporučení ministerstva vnitra bylo pro posouzení žalob irelevantní, jelikož se jeho aplikace žalobkyně nedomáhala z titulu legitimního očekávání ze správní praxe založené tímto doporučením, kdy námitka, že správní orgány z doporučení vycházejí, i když je chybné, se mívá přezkumem soudu, který se týká zákonnosti napadených rozhodnutí (která se navíc o doporučení neopírala). Jelikož skutkové tvrzení žalobkyně, že jeden krupíer zvládne obsloužit až tři kola štěstí vedle sebe, nemohlo vést, jak je výše vyloženo, k důvodnosti žaloby, bylo nadbytečné provádět k důkazu instruktážní video a znalecký posudek, které měly toto žalobní tvrzení prokázat – jinak řečeno, instruktážní video i znalecký posudek se týkal skutkového děje, který nebyl rozhodný pro posouzení věci (obsluha tří kol štěstí vedle sebe). Pracovněprávní dokumenty zaměstnanců (pracovní smlouvy, evidence docházky a jejich podpisový arch, oznámení o přechodu práv a povinností) nebyly rozhodné pro posouzení soudu – jak byli zaměstnanci pracovně zařazeni a jakou měli docházku nebylo relevantní, rozhodující skutečnosti byly zjištěny při kontrole a tyto skutečnosti žalobkyně nespороvala. Statistika kol štěstí též nemohla rozhodnutí soudu ovlivnit (zda a jak jsou kola štěstí klienty vyhledávána, není relevantní). Stejně tak právní stanovisko advokátní kanceláře – k právnímu posouzení je povolán soud a stanovisko advokátů nemůže být důkazem o důvodnosti žalobních námitek žalobkyně. Fotografie kasina v Pomezí na čl. 79 soudního spisu též nemohla rozhodnutí soudu ovlivnit, protože umístění nápisů na kasinu zjištěné fotodokumentací ve správním řízení nebylo žalobkyní nijak rozporováno. Konečně povolení k umístění kasina, základní povolení a podání a rozhodnutí v řízení o jeho změnách byly buď součástí správního spisu nebo neměly vztah k předmětu řízení – zda a jak žalobkyně cílila ke změně pravomocného základního povolení nebylo pro rozhodnutí soudu právně významné.
77. Závěrem soud konstatuje, že rozumí žalobkyni, že s plněním povinností spojených s živou hrou a se zákazem propagace hazardních her žalobkyni vznikají výdaje a klesají zisky. Žalobkyně může pochopitelně vnímat trend regulace svého podnikání úkorně. Nicméně právo je v určitém smyslu společenskou dohodou vyjádřenou zákonodárcem. Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozsudku čj. 6 As 196/2020 - 32 ze dne 2. 9. 2020 pregnančně vysvětlil, že „[...] provozování hazardních her není činností obecně povolenou, ale s ohledem na existenci negativních jevů, jež se s danou činností pojí, se jedná o oblast zákonodárcem přísně regulovanou. Nastavení přísných pravidel pro provozování hazardních her nelze považovat za omezení zasahující do svobody podnikání, ale naopak se jedná o nástroj sloužící k ochraně osob před hráčskou závislostí, směřující k ochraně společenského pořádku a také k předcházení trestné činnosti. Cílem přijetí přísné regulace s následnou důslednou kontrolou ze strany správních orgánů je tak především snížení dostupnosti (všudypřítomnosti) hazardních her a usměrnění herní touhy hráčů do kontrolovaného okruhu heren a kasin provozovaných subjekty, jež plní přísná zákonná kritéria. Tím má dojít nejen ke snížení patologických jevů hazardních her ve společnosti (včetně prevence trestné činnosti), ale také k zajištění ochrany spotřebitelů.“
78. Na základě výše uvedeného soud neshledal žádný z žalobkyní uplatněných žalobních bodů první ani druhé žaloby důvodným, a proto první i druhou žalobu podle § 78

odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VIII.

Náklady řízení

79. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Jelikož se práva na náhradu nákladů řízení žalovaný při jednání soudu vzdal, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 2. listopadu 2020

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu